

Testo digitalizzato da www.torah.it nel 2010
Tutti i diritti sulla digitalizzazione riservati

Testo sacro.
Stampare solo per conservarlo.

Eliminare esclusivamente in ghenizà

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVID LUZZATTO

PADOVA
1874

14
PARASHAT VAERÀ

Torah.it

loro: Vegga il Signore, e ve ne faccia carico, e giudichi, che ci rendeste odiosi a Faraone ed ai servi suoi, mettendo (quasi) la spada nella loro mano, perchè ci uccidano. (22) Mose ritornò al Signore, e disse: Signore! perchè fecesti [vieppiù] male a questo popolo? Perchè mi mandasti? (23) Mentre da quando mi recai a Faraone a parlare in tuo nome, egli fece [vieppiù] male a questo popolo; nè tu recasti alcuna salvezza al tuo popolo.

יג'הנ', געג'יטס חוויכו כויהטס וטנווהיס צעניגו. (בב) וישב משה אל ה': אל פוןוקס זוטס זונטס זונטס אס (רא"צ זס ורומ' בענין), ווועי, קיס קזען לעער, ע"ד כהנמי עריך חיינ' טערפּטּ כבפי מל' פ' (לטמץ ט' ב' 17).

VII

(1) Il Signore disse a Mosè: Ora vedrai ciò che farò a Faraone; poichè (costretto) colla forza li lascerà andare, anzi a viva forza gli scacerà dal suo paese. (2) Indi Iddio parlò a Mosè, e gli disse: Io sono il Signore. (3) Io mi mostrai ad Abramo, Isacco e Giacobbe, qual Dio onnipotente; ma tale, quale significa il mio nome «il Signore» non mi feci conoscere ad essi. (4) Ed anche feci ai medesimi una solenne promessa di dar loro la terra di Cànaan, il paese del loro pellegrinaggio, dove vissero come forestieri. (5) Ed io stesso ho

(א) כי ביר חזקה ישלהם: מפני ידי שתקומם אמתך עלי טלקס. וביר חזקה
וגרשם: על כהנס אל טרוליג גראס ולמי יפסיכו לנחות נס פילא, וכן סוח מהו
וחזוק יונרים על סטס למסר לאלאס יין סאלון (כ"ז); והוא רקת מדרכי סמילס גל"ס
לכשיותו צויה נולב רקחתו היה כנולב רקח לתמי טויהות צוותה, וכן היה טרוליג
מלחוט ק' אלוי מזון (יריעת ל' ח'), צולפני נכל קלקל (ענישת כ"ז ו'), יונדכו וסוח געד
(רשותית י"ט ע' ט'); והס יטב ולמי יטב (יריעת ק' ד'). סוח יטבך ראה וסוחת צובכנו
ענץ (נרגחתת ח' ט'); וזה פצר ג' ב' לרוץ מתחנו צי' שתקומם טלקס וצדי שתקומם של
עליזס גלעד קלח גראס מהרוא. (ב) אני ח': פועל טנות וערעות, ורומה ח' מי
דיבשו טרוליג כי גס פרע גס טטוoid סוח. (ג) וארא וג' באאל שדרו ושמרי
ח' גו': לחות קרתריה יכלמי נקנילס לטמיון לסם. מגל גם מל כלהני עלי סטס גלגול צען

רְיֵהַנּוּ בְּעֵינֵי פְּרָעָה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לְתַת־חֶרֶב
בְּיִדָּם לְהַרְגָּנוּ: מִפְשָׁר (כב) וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־
יְהֹוָה וַיֹּאמֶר אָדָןִי לִמְהָה הַרְעַתָּה לְעַם הָזֶה
לִמְהָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: (כב) וּמִמְּאֹז בָּאתִי אֶל־פְּרָעָה
לְדַבָּר בְּשִׁמְךָ הַרְעָה לְעַם הָזֶה וְהַצֵּל לֹא־
הַצֵּלָת אֶת־עַמּוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵي-מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאָה
אֲשֶׁר אָעַשָּׂה לְפָרָעָה כִּי בֵּין חִזְקָה יִשְׁלַׁחֵם
וְבֵין חִזְקָה יִגְּרַשׁ מִאֶרְצָו: ס ס ס
וַיַּדְרֵךְ וַיַּדְרֵךְ אֱלֹהִים אֲלֵי-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָו
אָנָּה יְהוָה: וְאָרֶא אֲלֵי-אֶבְרָהָם אֲלֵי-יִצְחָק
וְאֲלֵי-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁנָיו וְשָׁמֵי יְהוָה לֹא נָדַעַת
לְהָם: וְגַם בְּקָמָתִי אֶת-בְּרִיתִי אַתֶּם לְתַת
לְהָם אֶת-אָרֶץ כִּנְעָן אֶת אָרֶץ מִגְּרִיחָם אֲשֶׁר
גָּרוּ בָּהּ: וְגַם אָנָּה שְׁמַעַתִּי אֶת-ינְאָקָתִ בְּנֵי

anche dato ascolto ai gemiti dei figli d'Israele, cui gli Egizi tengono in ischiavitù; e richiamai alla memoria la mia promessa. (6) Quindi dì ai figli d'Israele: Io sono il Signore; e vi trarrò di sotto alle gravezze degli Egizi, e vi farò salvi dalla loro schiavitù, e vi libererò con braccio steso [colla forza], e con grandi castighi. (7) E vi piglierò per mio popolo, e sarà il vostro Dio (tutelare); e conoscerete ch'io, il Signore vostro Dio, son quegli che vi trae di sotto alle gravezze dell'Egitto. (8) E vi porterò al paese che giurai di dare ad Abramo, Isacco e Giacobbe; e vel darò in retaggio [in proprietà perpetua]. Son io il Signore (che ciò prometto). (9) Mosè parlò così ai figli d'Israele; ma essi non prestarono ascolto a Mosè, per l'ambaseta in cui erano, e per la dura schiavitù. (10) Il Signore parlò a Mosè con dire: (11) Va, parla a Faraone re dell'Egitto, perché insisti a mandare i figli d'Israele dal suo paese. (12) E Mosè parlò innanzi al Signore, con dire: Ecco i figli d'Israele non m'ascoltarono, e come m'ascolterà Faraone? mentre io ho le labbra impedisce [poco sciolte]. (13) Indi il Signore parlò a Mosè e ad Aronne e gl'incaricò presso i figli d'Israele, e presso Fa-

שָׂרֵאל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אֲתֶם וְאַזְכֵר
אֹתְבָרִיתִי:) לֹכֶן אָמֵר לְבָנֵי-יִשְׂרָאֵל אֱנִי
יְהוָה וְהֹצֵאֲתִי אֶתֶּכָם מִתְחַת סְבָلָתִים
וְהַצְלָתִי אֶתֶּכָם מַעֲבָדָתֶם וְגַאֲלָתִי אֶתֶּכָם
בְּזַרְעוֹ נְטוּיה וּבְשֻׁפְטִים גָּדוֹלִים:) וְלַקְחָתִ
אֶתֶּכָם לְיָדֶם וְהִיִּתִי לְכָסֶם לְאֱלֹהִים וְיַדְעָתָם
כִּי אֱנִי יְהוָה אֱלֹהִים הַמּוֹצִיא אֶתֶּכָם מִתְחַת
סְבָלָתִים מִצְרַיִם:) וְהַבָּאתִי אֶתֶּכָם אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁאָתָה אֶת-יְהִיּוֹתָה לְתַתְּ אֶתְהָ לְאָבְרָהָם
לִיצְחָק וּלִיעָקָב וּנְתַתִּי אֶתְהָ לְכָסֶם מוֹרֶשֶׁה
אֱנִי יְהוָה:) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בֶן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצָר רُוח וּמַעֲכָדָה
קָשָׁה: פ) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לִאמְרָה:
יְהִי בָּא דָבֵר אֶל-פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיְשַׁלֵּחַ
אֹתְבָנֵי-יִשְׂרָאֵל מִאָרֶצָה:) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי
יְהוָה לְאָמֵר הַז בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֲלֵיכָם
וְאַיְלָךְ יְשַׁמְּעָנִי פְּרֻעָה וְאֱנִי עַרְלָל שְׁפָתִים: פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיַּצּוּם

raone re d'Egitto, (della missione) di trarre i figli d'Israel dal paese d'Egitto. (14) Sono questi i capi de' loro casati. I figli di Ruben primogenito d'Israel (furono): Ilhanòch e Pallù, Rhessròn e Carmì: son queste le famiglie di Ruben. (15) I figli di Simeone: Jemuël, Jamin, Ohad, Jachìn, Sòlhar, è Sciaul figlio della cananea: sono queste le famiglie di Simeone. (16) Questi poi sono i nomi dei figli di Levi, (suddivisi poscia) nella loro discendenza: Gheresciòn, e Kehàt, e Merari. Gli anni della vita di Levi (furono) cento trentasette. (17) I figli di Gheresciòn (furono): Livni e Scimeì, capi delle rispettive famiglie. (18) E i figli di Kehàt: Amràm, e Isshàr, e Ilhevòn, e Uzzièl. Gli anni della vita di Kehàt (furono) cento trentatré. (19) E i figli di Merari: Mahhlì, e Muscì. Sono queste le famiglie di Levi, (suddivise poscia) nella loro discendenza. (20) Amràm prese in moglie Jochèved sua zia, la quale gli procreò Aronne e Mosè. Gli anni della vita di Amràm (furono) cento trentasette. (21) E i figli d'Isshàr: Corahh, e Nèfeg, e

שאोכיה אנטרכטו וועלן מגוזלן, גיאל יקסס; וסתהילן וויהוונן לאגאל כי גס צטט לי סוח
ווען גאנדולס צענוי יענקז; ודערוי טהווריס כי יאט זס נומען וועל מאה כתהו, מה יתיכנו
כלל, כי למטה ("כ' ט' ולו") קוור ומואמר ולידר כ' גל מאה, ומואר מאה למאכ' ס', וכונל
שענין ומפני שטאפסק ספטער סיימט, וויס טיטס טטרוש לאקווטיס מה טיטה וויקוס לדרבער
ויא; וונחטה ידענו כי דורך קדרווניס נמדור דעריסס זמפריסס מהקלף וואל זידרכנו
פיזט (ויהי). אלה משפחות רואובן: כי מיהרצעס נניס הלו יעהו ערבען מעפקות,
וחולן צניש לתקריס פאי לרעהונן, וועל נפרחו וואלהי אונדריס טען זקיסס,
וכון סוח שענין גאנל אוחר אנטטס, ווילן ריק היירדי מילדריס טען מעפקות. (ב) וויקח
ענברום וו': על קריקטנו ראייסס הילן לולר אנטטיטס סכתהו קהה דורות זין קסת לעמושו,
כי זיינער (ג' כ' ג') פאי ללקת פוקויס נומבר כל זכר ווון קדא וועעלס 8600 וועל
סאו לו ריק ערבען נניס אנטטיטס, סרי לכל קאה ערבען צני קסת נניס
2150; ווונס עוויסס מה טולדיך להרין וויסס, ומוהס מה טולידיך רק אמי נניס
ווערכן ערבען, ווילן יתכן זיין ערבען, וכון ליאר ולמרון ונוחהילן 2150 ננטוט
גענכה נאנטיג צעלחת טהרין וויריס? ליפיך ניריך אנטטיס עס I. B. Koppe
Israelites non 215, sed 450 annos in Aegypto commoratos esse, Gottinga 1777.

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרַעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִאֶרֶץ מִצְרָיִם: ס
שְׁנִי (ד) אֱלֹהָה רָאשִׁי בֵּית-אֲבֹתָם בָּנֵי רָאוּבֵן
בְּכֶבֶר יִשְׂרָאֵל חָנֹן וּפְלוֹא חָצֵן וּכְרָמִי אֱלֹהָה
מִשְׁפָּחָת רָאוּבֵן: (ט) וּבְנֵי שְׁמֻעוֹן יְמוֹאֵל וַיְמִין
וְאֶחָד וַיְבִין וַיָּחֶר וַיְשַׁאֲלֵ בְּנֵיהֶنֶּנִית אֱלֹהָה
מִשְׁפָּחָת שְׁמֻעוֹן: (ט) וְאֱלֹהָה שְׁמוֹת בְּגִידְלִי
לְתִלְדָּתָם גַּרְשֹׁן וּקְהַת וּמְרָאֵי וְשְׁנִי חֵי לֵי
שְׁבַע וְשֶׁלֶשׁ וּמִאֵת שְׁנָה: (ט) בְּנֵי גַּרְשֹׁן
לְבָנֵי וְשְׁמַעַי לְמִשְׁפָּחָתָם: (ט) וּבְנֵי קְהַת עֲמָרָם
וַיָּعֶתֶר וְחַבְרוֹן וְעֹזֵיאָל וְשְׁנִי חֵי קְהַת שְׁלַשׁ
וְשֶׁלֶשׁ וּמִאֵת שְׁנָה: (ט) וּבְנֵי מְרָאֵי מְחָלֵי
וּמוֹשֵׁי אֱלֹהָה מִשְׁפָּחָת הַלְוִי לְתִלְדָּתָם: (ט) וַיָּקַח
עַמְלָם אֲתִי-וּבְבָד רְדוֹתָיו לְאָשָׁה וְתַלְדֵּלָו
אֲתִ-אַהֲרֹן וְאֲתִ-מֹּשֶּׁה וְשְׁנִי חֵי עֲמָרָם שְׁבַע
וְשֶׁלֶשׁ וּמִאֵת שְׁנָה: (ט) וּבְנֵי יְצָהָר קְרָבָה

לפי סה"מ וע"מ ס"כ קי' ערל צמ"ס מירפ' לו סק"ס אה מהרן, (ג' ז'). (ו') אלה ר'יאשי ביה אבותיהם: יוש כ' חכמי מזרק חותמים לרנה לויוקסן, לפיכך ערכו

Zichri. (22) E i figli di Uzzièl: Mischiaèl, ed Elsafan, e Sithri. (23) Aronne prese in moglie Eliscèva figlia di Amminadàv, sorella di Nahhsçòn; la quale gli procreò Nadav, ed Avibù, Eleazzaro, ed Ithamàr. (24) E i figli di Corahli: Assir, ed Elcanà, ed Aviassaf. Son queste le famiglie dei Corahhiti. (25) Ed Eleazzaro figlio d'Aronne prese in moglie una delle figlie di Putièl, la quale gli procreò Pinchhia. Questi sono i capi dei casati dei Leviti, (suddivisi) nelle rispettive famiglie. (26) Son questi (quell') Aronne e (quel) Mosè, ai quali il Signore disse: Traete i figli d'Israèl dal paese d'Egitto, (ponendovi) alla testa delle loro schiere. (27) Son questi quelli che parleranno a Faraone re dell'Egitto, onde trarre i figli d'Israèl dall'Egitto. Son questi (quel) Mosè e (quell') Aronne. (28) Ora, quando tu

וועוויזות סכירותה כהויה לא דעתו סיל' כי מפקחת לי נאלהה צהיר והפכה אותה וכקרחן ע"ז לי ופק' קלו"זuccis לך מות יעקב, וזה מהר זיין צוית לי נקלעה לצלט וופקחות, ע"ז גראזס קפה ומורה. וכן מפקחת קתת עמדו למנהלה מחת ק"גלאנט, ואיך כ' נקלעס למלכע מפקחות. וזווען יי'וחת מוריים כבר ערכו קלו"זuccis באטת שפאתה יפקחת ערמרס ופקחה קחת, ומוכחה פיו יוסב וטהרן. וככסה לח' תקדר אלת השםפריס סוללה קלו"זuccis וקהל"ז ותוכף טלאקס י"זuccis צונזרו לטראלן בעמראיס קודס מיתת יעקב יי'יך חט' ע"זuccis, כלוואר קרוג לת'ל'אנט. לפיך (סוח' חמוץ) כל' ווקס אנהווען אין יאלר בון קסת וכיוויל', ענינו ווועג יאלר מושען קפה. (כב) ובני עוזויאל: וגוי קדרון ל' טכיה, לפ' טל' מאן טולדך לנטער צוותס לומטס צטורה, כו' שטאנץ' לאנדי צמיה אלה, כני עניאס טהה לאןן ווירס נוכרים הנרכס צטורה. פמי יאלר על דורך קרכט, כני עזיחל דצטיל וויאטול ווילטן (ויקרא י"ד) וגוי קראק למ' פשטו עטיל לוחר וגוי קרכט למ' מטו (במדגר כ"ו י"ה), וכן כני טארן יס פינחס נן האשו עטיל לוחר וגוי קרכט למ' מטו (במדגר כ"ו י"ה), וכן כני טאנץ' לאנדי לאנדי צטורה היילנזר זוכרים צטורה, וגוי חיימער למ' פירע, מכבי אנט' טאנץ' לאנדי צטורה (רכ' נס ר'צע ר'ענ' ר'ענ' ור'ה'). (כט) אהוזה נהשונ: טכיה זאת לא כנוד טארן וגויי כי נחנון סי' נאיה לנט' יטודה. וככסה טוככי אמות בגיטס, כי אין דיך סכתהן ליקס אפקזוניס גס מל' פהס, כו' גמלכיס ופס לואו (ר'ענ' יען ור'ה'). (כח) פוטיאל: כרכיש ווורכיש מועלם מונירת כו' (ענין גראטה ל' ל' ווועס אל' גלען סקדע), וענינו קויעחד לכנד סטל' (כני זכלי ז' פ', וגוי' מירע' א. Afflictus a Deo). (כט) הווא אהן ומשה: הלה כס, וחו' יקופס. וככלן פקדים טארן כמי כה' קולחוס ומי' ג'ך מיר אנט' ווועס ווילסן כהדר ענאלט (ר'ענ' פס' וויל' גע' ר'ענ' ג'ט'ו). אל' צבאותהן פיעז למלמנס' י'ג' כ'ג'. (כח) וייח' ביומ דבר' הר': מוקנג למונח (ג'ענ' אונט' מיט' עניכנט' למלמנס' י'ג' כ'ג').

וּנְפֶג וּבָרִי: (כ) וּבַנִּי עֹזֵיאָל מִישָׁאָל וְאַלְעָפָן
וּסְתָרִי: (כ) וַיַּלְחַ אַהֲרֹן אֶת-אֱלֹיְשָׁבָע בְּתָ
עַמִּינְדָּב אֲחֹת נְחַשֵּׁן לוֹ לְאַשָּׁה וַתַּלְדֵּל לוֹ
אֶת-נְדָב וְאֶת-אָבִיהוֹא אֶת-אַלְעָזֶר וְאֶת-
אַיִתְמָר: (כ) וּבַנִּי קְרָח אֶסְפֵּר וְאַלְקָנָה
וְאַבְיָאָסָף אֶלְהָ מִשְׁפָּחָת הַקְּרָחִי: (כ) וְאַלְעָזֶר
בְּנִי אַהֲרֹן לְקָח-לוֹ מִבְנָה פּוֹטִיאָל לוֹ לְאַשָּׁה
וַתַּלְדֵּל לוֹ אֶת-פְּנִיחָם אֶלְהָ רְאֵשָׁי אֲבוֹת חָלוּם
לְמִשְׁפָּחָתָם: (כ) הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר
יְהֹוָה לְהֶם הַזִּיאו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִארְצָן
מִצְרָיִם עַל-צְבָאתָם: (כ) הֵם הַמְּדֻבָּרִים אֵל-
פְּרֻעָה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם לְהַזִּיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: (כ) וַיְהִי בַּיּוֹם
דְּבָר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאָרֶץ מִצְרָיִם:
ס

Signore parlò a Mosè nel paese d'Egitto, (29) Il Signore parlò a Mosè, con dire: Io sono il Signore. Parla a Faraone re d'Egitto tutto quello ch'io ti parlo. (30) E Mosè disse innanzi al Signore: Ecco, io ho le labbra impedisce, e come mi darebbe ascolto Faraone?

הו, מלהן ר' יוסי (טט) ור' בר חי' וו': סוף סדר צור עפלו קהילתו למלטה ('-ב')^א, אף שכך נסחף מיטיבן גטמו כיתעה חזר וככל שמעין ('-א'). אך אף כאן ככפלנו בראוי שטקה לאלהן קתול, זהה מות כי לען זעיריה ככפלנו, וכך פמקדש

vii

(1) Ed il Signore disse a Mosè: Vedi, io ti costituisco (qual) divinità verso Faraone, ed Aronne tuo fratello sarà il tuo profeta. (2) Tu parlerai quant'io ti comanderò, ed Aronne tuo fratello parlerà a Faraone, e questi lascerà ch'i figli d'Israel senzavano dal suo paese. (3) (Prima però) io indurirò il cuore di Faraone, e moltiplicherò i miei miracoli e portenti nel paese d'Egitto. (4) Faraone non vi darà ascolto, ed io porrò la mia mano sull'Egitto, e trarrò le mie schiere, il mio popolo, i figli (cioè) d'Israel, dal paese d'Egitto, mediante grandi castighi. (5) E gli Egizi conosceranno ch'io sono il Signore, quando io

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאַמְرָה אֲנִי
הַחֹזֶק בְּבָרֵךְ אֶל-פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם אֶת כָּל-
אֲשֶׁר אֲנִי דִבֶר אֲלֵיכָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָיו
הַזֶּה הַן אֲנִי עֲרָל שְׁפָתִים וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלֵינוּ פְּרֻעָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה רֵאָה נְתַחֲךָ
אֱלֹהִים לְפָרֻעַה וְאַהֲרֹן אֶחָד יְהִי נְבִיאָךְ
כִּי אַתָּה תְּדַבֵּר אֶת כָּל-אֲשֶׁר אָצַעַת וְאַהֲרֹן
אֲחֵיךְ יַדְבֵּר אֱלֹהִים לְפָרֻעַה וְשָׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִמִּדְבָּר: ٥ וְאַנְּיִ אֲקַשֵּׁה אֶת-לֵב פָּרֻעַה
וְיַהֲרֹבֵיתִי אֶת-אֶתְּתִי וְאֶת-מִופְתִּי בָּאָרֶץ
מִצְרַיִם: ٦ וְלֹא-יִשְׁמַע אֶליכֶם פָּרֻעַה וְנַתְּתִי
אֶת-דִּידִי בָּמִצְרַיִם וְהַזְּאָהָלִי אֶת-צְבָאָתִי אֶת-
עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁפְטִים
גָּדוֹלִים: ٧ וַיַּדְעַו מִצְרַיִם כִּי-אָנָּי יְהֹוָה בְּנַתִּי

stenderò il mio braccio sull'Egitto, e trarrò di mezzo ad essi i figli d'Israele. (6) Mosè ed Aronne eseguirono: come il Signore comandò loro, così fecero. (7) Mosè aveva ottant'anni, ed Aronne ottantatré, quando parlarono a Faraone. (8) Il Signore disse a Mosè e ad Aronne quanto segue: (9) Quando Faraone vi dirà: «Date una prova delle vostre asserzioni», dirai ad Aronne: Prendi la tua verga, e gettala innanzi a Faraone: divenga un serpente! (10) Mosè ed Aronne, recatisi a Faraone, fecero così, come il Signore aveva comandato. Aronne gettò la sua verga innanzi a Faraone, e innanzi ai suoi servi, e divenne un serpente. (11) Faraone chiamò anch'egli i magi e gli stregoni; ed anch'essi, i maghi dell'Egitto, fecero colle loro arti arcane il simile. (12) Gettarono ciascheduno la propria verga, e divennero serpenti. La verga poi d'Aronne ingoiò le

ונוסח פלחיתי מה ידי וויה נוח וויה עייח צדער וויכחד יון פלהרין, ווילטס גענבורג וויה
ווענמאה מאה נגענורו קרטווקה מה קאי (ט' ט"ו וו') ; חס קווינס ריזוק מיעומנות מלילת
הקריהס אהת לא, החקין אהת לא, חס אהת לא כהוּמה געלט אוניעילטו זקייס. וגעל שעיירקיס
(וילט 7' פירק כ"ט) כתכ כי פערצע גענול עליו ביכסה סוח וויאקסס זטז לא ב' פ' ווירעת
פאנזונט קאוטעל עליו, כמו שאליהר פרנשס קטולתי הצעעס ס' פאנזיק, וגענורו זאַס ספאנל
דומס לויונס וויאַס זפֿרְרִי, סנה ס"יַת מוקז אהת לאו צאנטןן לו דז הו מידין להלחות
באנס שיכסה וויאַו זענָה גוֹרְקָה, ואַל עעל דז פֶּשֶׁגֶתס סְלָמָקִים, חס כלֵי ציטְרוֹן ווילזְוָן
באנס שיכסה וויאַו זענָה גוֹרְקָה, ואַל עעל דז פֶּשֶׁגֶתס סְלָמָקִים, חס כלֵי ציטְרוֹן ווילזְוָן.
(ט) הנוּ לבם
פְּנַיְךְ קָרְבָּה קְוִמָּת פְּמִילָה וְזִהְרָה עַל טְבָנוֹ וְקִרְמָה מְגַלְּבָה.
(ט) הנוּ לבם
טְמֻפָּת: לרהייא על דנרכיס. הוות עניין רליהא, כוּז זאָס כְּמוֹפָת זאָר לְבָר ס' (ט' ח'
יג' ג'), וויאַפְּסָה מְדֻרָּת יִסְמָה, נְקוֹסָס ווּמְנַעַת, דְּרָר וּמְוַיָּס וְגַעֲלָה לְכָל, צְהָן הַמְּרוּיָה סְפָק.
וויזי להנין: כ"ז גָּסָס הַמְּלָתָה סְלָמָה קְיָצָק מְלָאָר מְזָהָה, כִּי מַעַס סִיסָּה מְרַקָּע דָּוָר שְׂלָגָן
אַשְׁטְּלָק מְתָסָה לְפִיכְיַתְהָה, וּסְה' ג' נְרַקָּע לְפִיכְיַתְהָה: וְסִיסָּה סְהָה לְמַנְּסָן.
וּסְה' י': יִסְחָוּ יִסְחָוּ לְפָנֵן מְזָוֵי, לְמִי יִסְחָוּ אַסְחָוּ כְּסָחָעָת שְׁעָתִי. וּן סְטַמְּנָה מַיִן
לְסְפִּילִיק צְלָעָת נְכָ"ט הַגְּנָכָה כָּן, וְלְפִירְיוֹנִי סִיסָּה רְלוֹי צְיָהָה שְׂלָגָן זְקָקָע וּסְפִּילִיק
וּוּזָר וְוּסְטַפְּקָה זְקָר תְּחַת בְּרָנָה, כִּי מַעַנס כָּן דְּרָק שְׁעָמָהִיס גַּכְל מְהָרָה גַּעַל צְנִי
קְלָלִים, פָּעֵל קָרְלָס לְמַהְרָה סָוחָה וְגַעֲלָה פְּקָוֹת מְהָוָה עַל סְתָּבָס אַסְטָּפָס,
קְאַלְקָה סְרַחְלָעָן וְסְטוּחוּווֹ, כְּנָן וְהַמְּרוּזָה נְקָדוּה לְנְבָרָה וְנְכָלָה לְהָפָס. (יא) בְּלְהַתְזָהָם:
וּנוּקִיסָּה זְקָר תְּמָגָן גְּלָטִיסָס, וְגַלְלָה מְזָהָה, כִּי זְרָעָה לְטַהַרְתָּה זְוָסָה, כְּנָן זְעַקְעָתָה, רְזָוָה
בְּסָטָה, וּלְזָהָל; וְזָרָעָה לְטַהַרְתָּה כְּמָיו וְסְמָתָה, וְנוּקִיסָּה זְעַקְעָתָה, וּלְזָהָל
קְוַיְאָסִים קְכַתְּרָתָה מְוַיְּנָתָה קְהָלָן (artes areanae) וּלְזָהָל.

אֶת-יְהוָה עַל-מִצְרָיִם וְהֹזֵאת תְּעַבְּדֵנִי יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכֶם: ^(ט) וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כ֏ּאֲשֶׁר צוֹהָר
יְהֹוָה אֲתֶם כֵּן עָשׂוּ: ^(ט) וְמֹשֶׁה בֶּן-שְׁמְנִים שָׁנָה
וְאַהֲרֹן בֶּן-שְׁלֹשׁ וּשְׁמְנִים שָׁנָה בְּדֶרֶךְ אֶל-
פְּרֻעָה: פ רבי ^(ח) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה
וְאֶל-אַהֲרֹן לְאמֹר: ^(ט) כִּי יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם פְּרֻעָה
לְאָמֶר תְּנוּ לְכֶם מוֹפֵת וְאָמְרָת אֶל-אַהֲרֹן:
קְרַב אֶת-מִطְהָר וְהַשְּׁלֹך לִפְנֵי-פְּרֻעָה יְהֹוָה תְּנִזֵּן:
^(ט) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרֻעָה וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
כ֏ּאֲשֶׁר צוֹהָר יְהֹוָה וַיְשַׁלֵּח אַהֲרֹן אֶת-מִטְהָה
לִפְנֵי-פְּרֻעָה וְלִפְנֵי עַבְדָיו וַיְהִי לְתָגֵין: ^(יא) וַיָּקֹרֶא
גַּס-פְּרֻעָה לְחַכְמִים וּלְמִכְשָׁפִים וַיַּעֲשֶׂה גַּס-הָם
חֲרַטְמִי מִצְרָיִם בְּלֹחֶט יְהָם כֵּן: ^(ט) וַיַּשְׁלַׁבּוּ
אֲישׁ מִטְהָה וַיְהִי לְתָגֵינָם וַיַּבְלַע מִטְהָה-אַהֲרֹן

loro verghe. (13) Ma il cuore di Faraone si fece forte, ed egli non badò loro, come il Signore aveva predetto. (14) Quindi il Signore disse a Mosè: Il cuore di Faraone è grave [pesante, difficile a muoversi, ostinato]; egli [Faraone] ha riuscito di lasciar andare il popolo. (15) Recati a Faraone dimattina, egli deve uscire (per recarsi) all'acqua: aspettalo sulla riva del Nilo, e prendi teco la verga che si è convertita in serpente. (16) E digli: Il Signore, Iddio degli Ebrei, mi mandò a te, per dirti: lascia andare il mio popolo a prestarmi culto nel deserto; — ed ecco che tu non hai sinora dato ascolto. (17) Dice

אֶת-מִטְהָם: ^(ט) וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעָה וְלֹא שָׁמַע
אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר רֹבֵר יְהוָה: ס ^(י) וַיֹּאמֶר
הַזֶּה אֶל-מֹשֶׁה כְּبָד לֵב פַּרְעָה מִן לְשַׁלֵּחַ
חָעַם: ^(ט) לֹךְ אֶל-פַּרְעָה בַּבְּקָר הַנֶּה יֵצֵא
הַמִּמְּה וְגַזְבֵּת לְקַרְאָתוֹ עַל-שְׁפַת הַיָּאָר
הַמִּטְהָה אֲשֶׁר-נִהְפַּר לְנַחַשׁ תַּקְה בִּידֶךָ:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעָבָרִים שֶׁלְחָנֵי
אֲלֵיכָל לְאָמֵר שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדַנִּי בַּמִּדְבָּר
הַנֶּה לְאִשְׁמָעַת עַד-כֵּה: ^(ו) כִּי אָמַר יְהוָה
בְּזִיאַת תְּרֻעַבִּי אָנֵי יְהוָה הַנֶּה אָנֹכִי מִבְּהָרָה

דרושים וגדרות קרטיס, ולבון קרטיס ('סואע ב' ח') נקארוי, וכן צהורי מרכז קרטיס
עכטנו כענין קרטיס וסカリ. וכנה גתרגוס ירולמי סקרם בטנות תרגוס יונתן קורץ
קרטווני מיריס יוניכרין, ובגדהכ' ב' פוך קורץ מותס זכי געריזו אל גלנס;
מיכחות (פ"ח) נקארו יונכל והארה, וגם לדראת מקוויל (כ' ח'ה) נקארו יונס.
וחברום, וגם הזר קורץ מותס צמי אל גלנס; וס' Paulus נחתת מהגרותש II ad
ס' פירס וחויר אקלין על מאה (כל זה מזוקסטורף, טריך מריה ותולדי^ה;
Lib. 50 cap. 1.) (Timoth. 5. 9). ומילא זוריגס נס נספרי שמיים קרטונויס כגן פלאים (Numos 94c)
Est et alia magices factio a Mose, et Jamne et Iatape, Iudeis pendens. כגן
Ego ille sum Carinondas, vel Damigeron, vel Moses, נקארו Apuleius (in apo-
lugia) vel Iamnes, vel Apollonius, vel ipse Dardanus, vel quicunque alias pos-
ה. Zoroastrem et Hostanem inter Magos celebratus es Eusebius נקארו בנה
ס' פיתגוריאן ינס ומיידרים קרטויו מורה אקלין על מאה (וסות'
ירץ אל מז'ה) (כל זה מילר' ולח'). וכנה גתרגן מעצה קרטונויס ר' קיימ

così il Signore: Da ciò conoscerai ch' io sono il Signore. Ecco io batto colla verga che ho in mano sopra l'acqua ch'è nel Nilo, e questa si convertirà in sangue. (18) Ed il pesce ch'è nel Nilo morrà, ed il Nilo putrirà, e gli Egizi cercheranno indarno di bere acqua dal Nilo. (19) Indi il Signore disse a Mosè: Di' ad Aronne: Prendi la tua verga, e stendi il tuo braccio sulle acque dell'Egitto, sui loro fiumi, sui loro canali, sui loro stagni, e sopra ogni loro ricettacolo d'acqua, e divengano sangue. — E sarà sangue per tutto il paese d'Egitto, e (persino) nei vasi di legno e di pietra. (20) fecero così Mosè ed Aronne, come comandò il Signore: (Aronne) alzò (il braccio) colla verga, e percosse l'acqua del Nilo, in presenza di Faraone e de' servi suoi; e tutta l'acqua del Nilo si convertì in sangue. (21) Ed il pesce ch'era nel Nilo morì, ed il Nilo puzzò,

אשר ביאור להם: דעתה ה"כטלהן", וקורויס ה"חורי", כי סדר כל שמות סדר ענינים טענניים הסכוים געררים בכל צבב וכוכב, ואלהונס כוות מטה קימה אונן ברלהה כי ט' הילא בענירים פועל בענירים קאס וכוי סוח מקומל נכל פלאן; בסנס דודע כי היין נילט מהר צגבעו ורצו על הדעת מיליט תמהנו נרלים כלוחוים ענירים (הס יולדיות הדעת בואס נחים מיט, וקס מירוג צרלייט אסאט אומיליז ענירים גס צמאלת הדרות ווועמייס לאטונג בעט לנטהון זירידט דס יונ טאמיס, עיין ערך פְּרוֹדִיגֵּיָה Eneyclopedia Pluie prodigieuse מילון הולנד נחלס, גס רעים סס לאטיטיסס, וכוכב ערץ הולנדן הוויה כי צבב ווילסן אל צבב היין פיטור כלס הדרויס כרגען גנטיה. ערץ הולנדן הוויה צבב נצאנולס כליז אעלטן מוקיינ פיטורה, וכוכבת כי סולל חאר האמא, הולם פְּהַדְיוֹן נצאנולס כליז אעלטן מוקיינ פיטורה, וכוכבת כי סולל חאר מלמדס נאלהיס פיטור צבב סולל חאר סולב סולב לאולדויזות עמי פלאו, וכוכב ערץ הולנדן הולס צבב צבב עט עטו, וופס צבב עט זא רה' כי מען סלקויס מומיין פיטורה סולמאלר לפרטעה צבב צבב עט עטו, וופס צבב עט זא רה' כי מען סלקויס מומיין פיטורה צבב פרכטס הולס צבב זא לול נעמין יראטל (ז' ט'), הול נצצו לעמינו פרטעה עט צבב צבב כט, כי אל לנקו אוממי פיטורה, זא נטס יוז עט פיטורה וויז כל כטס חאר צבב צבב כטבּו ליט; וולגד מי ליט מוכן איזקצז זא נטס לאטוטה לג' פאלך הולו ע"י ענינים צבבניזיס הסוויס צבב צבב, האס ליט קיס עטוטה לפכין חייז יוופט סיילם ווועגן צבבניזיס. האהבה יודע כי גס גענערת נספלהות פאלל הולס לאטער לאטור דרכו סטצעט מוקעת, וכן דמעות ערנירים יוכן לפְּרִעָה אַמְּרִיךְ הַרְּן מיליט לסתות צבב קיילע צממות סולל גוד וויא. קקען גאנס זוקלטן גאנס הפלרט, הטע כי גאנס פיטו נטקהן זוכו צולג, וגס מתקדס גאנס הנטה מיט זאיס עטן אעלט סיס מידך טכגען. וכן כלן צומת סט' הול רוחיס גאנס קאנס זאנס, עט צומת אונטערט צולדיויזות פיטו קאס חייז עטן לדוין, עד צוימתה סולג זאנס, עט צומת

בְּמִטָּה אֲשֶׁר-בַּיָּדِ עַל-הַמִּים אֲשֶׁר בַּיָּאָר
וַיַּחֲפֹכוּ לְדָם: (ח) וַתַּדְגֹּנֵה אֲשֶׁר-בַּיָּאָר תְּמֹות
וּבְאַשְׁׁה הַיָּאָר וְגַלְאוּ מִצְרִים לְשֻׁתּוֹת מִים מִן-
הַיָּאָר: ס (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר
אֶל-אַהֲרֹן קֹחْ מֵשֶׁךְ וְנִטְהָרֶךְ עַל-מִימִי-
מִצְרִים עַל-נְחָרָתֶם עַל-יָאָרֶתֶם וְעַל-
אֲגָמִילֶתֶם וְעַל כָּל-מִקְוָה מִימִיהם וְיָהִוָּדָם
וַיְהִי דָם בְּכָל-אָרֶץ מִצְרִים וּבְעַצְים וּבְאָבָנִים:
וַיַּעֲשֹׂו כָּן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאַשְׁר צִוָּה יְהוָה
יָרְם בְּמִטָּה בֵּין אֶת-הַמִּים אֲשֶׁר בַּיָּאָר לְעֵינָיו
עֲרָעָה וְלְעֵינָי עֲבָדָיו וַיַּחֲפֹכוּ כָּל-הַמִּים אֲשֶׁר-
בַּיָּאָר לְדָם: (כ) וַתַּדְגֹּנֵה אֲשֶׁר-בַּיָּאָר מִתְהָ
יְבָאָשׁ הַיָּאָר וְלֹא-יִכְלֹא מִצְרִים לְשֻׁתּוֹת מִים

e gli Egizi non poterono bere acqua dal Nilo, ed il sangue fu per tutto il paese d'Egitto. (22) I maghi d'Egitto fecero il simile colle loro arti arcane, ed il cuore di Faraone si fece forte, ed egli non badò loro, come il Signore aveva predetto. (23) Faraone voltò via, e andò a casa sua, e non pose mente né anche a questo. (24) Gli Egizi poi scavarono tutti intorno al Nilo (dei pozzi, per avere) acqua da bere, non potendo bere dell'acqua del Nilo. (25) Indi, secoli nelle giornate dopo ch'Il Signore ebbe percosso il Nilo, (26) Il Signore disse a Mosè: Recati a Faraone, e digli: Dio così il Signore: Lasciala andare il mio popolo a prestarmi culto. (27) Se tu poi riterai di lasciarli andare, io flagello tutto il tuo territorio colle piene

שמות ז 64
מִן-הַיָּאָר וַיְהִי הַס בְּכֹל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: (ב)
וַיַּעֲשֵׂה כָּנָף מִצְרָיִם בְּלֹטִים יְחֻזָּק לְבָיִת
פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאָשָׁר דִּבֶּר יְהֹוָה:
וַיַּפְּנֵן פְּרָעָה וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתו וְלֹא-שָׁת לְבוֹ
גַּם-לֹאת: (ג) וַיַּחֲפֹרוּ בְּלֹמְצָרִים סְבִיבַת
הַיָּאָר מִים לְשַׁתּוֹת כִּילָּא יְכֹלוּ לְשַׁת מִמֵּי
הַיָּאָר: (ה) וַיַּמְלֵא שְׁבָעַת יְמִים אַחֲרֵי הַכּוֹתֵ
יְהֹוָה אֶת-הַיָּאָר: פ (ו) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל-
מֹשֶׁה בָּא אֶל-פְּרָעָה וְאָמַרְתָּ אֲלֹיו כַּה אָמַר
יְהֹוָה שְׁלֹחַ אֶת-עַמִּי וַיַּעֲ�ֹרְנִי: (ז) וְאַסְמַאֵּן
אַתָּה לְשִׁלְחוֹת הַנָּתָן אָנָּבִי נָגֵף אֶת-כָּל-גְּבוּלָה

בכלנו לדגמי עוגרי מוקמות ייעס וו רליה כי בנותם כוים ומפלס פה ציק קרנש
ותהר מוחר אנים, וכי לא יולאין סמניג כתגען, וכלהל נאכטס כוים לדס מועט. (כב)
יעישו כן הרטומי מצרים: נ"ל כי מיש אכתוואג צפוק כ"ה וכי סדס כלל הרא
ונגידיס, נ"ל כי לא זאכטיג הייס פטור קפיכת כוים לדס; האל גלווחו וגע
הארון, לאו כי מיה, האל זאכטיג הייס פטור קפיכת כוים לדס; האל גלווחו וגע
הארון לאו לנטו נטניא פרעעהoid נאכטס מיעי טיהו לדס, וויל לקלו שקרטוטויס
כני וויס האל ען פיחו, אנדאיין לאו נאכטס לדס, וויסכו לוווט תאנזוליטס לדס, וו"ק'
תאנזוליטס אטפה נכל פוייס האל גזמי מערס וככל וווקה ייעיס. (כד) וויהפרו
כוי מים: פטרו וויליאו מיס (constructio pregnans), וכיויל נז וויקפראו מעתנווכיס
הארון י"ג כ"ה); ומפני זו קיטה לרהי שטפקה תחת מיס (ויקפרא כל-וילירס פגינעה טיהו
איזס לאחות, זג'ט פירך וויקפרא לחתות וויס. (כה) ווילא שבעה ימים: בז'וות
דבש מהו אבן כל מכח ומכח ערודה ז' ייעס, וו"ג; וכן כתג ר"ב גס כ"ק קיט יעכט

(28) Il Nilo brlicherà di rane, le quali saliranno (in terra), ed entreranno nella tua casa, nella tua stanza da dormire, e sul tuo letto; ed in casa de' servi tuoi, e addosso al tuo popolo, e ne'tuoi forni, e nelle tue madie. (29) Le rane in somma saliranno addosso a te, al tuo popolo ed a tutti i tuoi servi.

VIII

(1) Indi il Signore disse a Mosè: Di' ad Aronne: Stendi il tuo braccio colla tua verga, sui fiumi, sui canali, e sugli stagni, e fa salire le rane sulla terra d'Egitto. (2) Aronne stese il suo braccio sulle acque dell'Egitto, ed una quantità di rane salì, e coprì la terra d'Egitto. (3) I maghi fecero il simile colle loro arti arcane, e fecero salire le rane sulla terra d'Egitto. (4) Faraone chiamò Mosè ed Aronne, e disse: Pregate al Signore, che tolga le rane da me e dal mio popolo; ed io la

ו-טבנישס (המלה כתבע) ייסרו לילית הפלדרנישין פג'יס. (ד) ויקרא פרעה למשה ולא-ה'ן; דס נטהר וחוק לא פרעה, כי לך נגמ'ה טמ'תך לא נטו ומל' ג'רוי, כי יצרכו כבוכות קיהו ומול'ו יוס', אבל כל' כל' פלא-הפלדרניש גס-כנית סמל'.

עֲבָדִיר יַעֲלֹו הַצְפְּרָדָעִים: (ט) וְבָכָה וְבָעֵמֶךָ וּבְכָל-
בְּמִשְׁאָרוֹתֶיךָ: (טט) וְבָכָה וְבָעֵמֶךָ וּבְכָל-
מִתְחָדָה וּבְבִירָת עֲבָדִיל וּבְעָפָר וּבְמָנוֹרִיד
עַל-וּבָאו בְּבִיהָר וּבְהַרְר מִשְׁקָבָה וּל-
צְפְּרָדָעִים: (טט) וְשָׁבֵן תִּיאָר אַפְּרָדָעִים

תתקה צינוכי פיעל, אך פירעוס כתה, וכטופריס לא פגינו כוונתו וочекיתו לזריר

1

א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה אָמַר אֱלֹהִים
בְּטַח אֶת-יִצְחָק בְּמִשְׁפָּךְ עַל-הַנְּהָרָת עַל-הַיָּארִים
עַל-הָאֲגָמִים וְהַעַל אֶת-הַצְּפְּרָדְعִים עַל-אֶרְץ
מִזְרָחִים: ב) וַיֹּוט אֶחָד נָאָתִיךְוּ עַל-מִימֵּי מִזְרָחִים
וְהַעַל הַצְּפְּרָדְעַ וְתַכְס אֶת-אֶרְץ מִזְרָחִים:
וַיַּעֲשֵׂה כָּל-יְהוָה כְּחַרְטֻמִים בְּלֹטָהֶם וַיַּעֲלֹ אֶת-
הַצְּפְּרָדְעִים עַל-אֶרְץ מִזְרָחִים: ה) וַיַּקְרֵא פָרָעָה
לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן וַיָּأֹמֶל הַעֲתִידָךְ אֶל-יְהוָה
יִסְרֵל הַצְּפְּרָדְעִים מִמְּנִי וּמִעַמִּי וְאַשְׁלַחְתָּ אֶת-

וישו בו חרטומניים במלוחות; לקחו כל מלה שיש עלי נסס צי' נפריע,

scerò andare il popolo a far sacrifici al Signore. (5) E Mosè disse a Faraone: Voglio che tu possa menar vanto sopra di me. Per quando vuoi ch'io preghi in favor tuo, de'tuo servire e del tuo popolo, affinchè cessino le rane da te e dalle tue case, e rimangano soltanto nel Nilo? (6) E quegli disse: Per domani. — E (Mosè) soggiunse: (Sia) come la tua parola; affinchè tu conosca, che non havvi come il Signore, nostro Dio. (7) Le rane cesseranno da te e dalle tue case, da'tuo servire e dal tuo popolo; e rimarranno soltanto nel Nilo. (8) Indi, usciti Mosè ed Aronne da Faraone, Mosè sclamò al Signore, a motivo delle rane, di cui aveva aggravato Faraone. (9) Ed il Signore fece come la parola di Mosè, e le rane morirono dalle case, dai cortili, e dai campi. (10) Le accumularono a mucchi a mucchi, ed il paese ne puzzò. (11) Faraone, vedendo ritornata l'agiatezza, rese ostinato il suo cuore, e non badò loro, appunto come il Signore aveva predetto. (12) Indi il Signore disse a Mosè: Di' ad Aronne: Stendi la tua verga, e percuotiti

(ג) החרפָאָר עלי': סתומה עלה, ועבא עמְקָה קלוֹן עלה, והזאת קדשׁ לי זיין לממי
עתמי ני, ומאריך קדשׁנו זיין חור לו ליען מדע כי קלוֹן כס' מילסינ, קלוי גת ללבודך
ווערטין, כ"ה לכהנה מילס. למתן אעתרור לד':alus זיין קתבעל עכשו ציטוּר, ע"ר' צי'.

(ד) ואומר למורה: קאנט פרטשֶׁס כי עפק כיס יוזע אנטיגוּנָה סכת' איצ'רתו סטמַלעיס

la polvere della terra, ed essa diverrà pidocchi in tutto il paese d'Egitto. (13) Essi eseguirono; e tosto che Aronne stese il braccio colla sua verga, e percosse la polvere della terra, quantità di pidocchi fu negli uomini e nelle bestie, la polvere della terra fu tutta pidocchi in tutto il paese d'Egitto. (14) S'adoperarono egualmente i maghi, colle loro arti areane, per produrre i pidocchi, ma non poterono. E i pidocchi furono negli uomini e negli animali [e non altrove, dove i maghi avrebbero voluto produrli]. (15) E i maghi dissero a Faraone: Egli è il dito di Dio. — Però il cuore di Faraone si fece forte e non badò loro, appunto come il Signore aveva predetto. (16) Indi il Signore disse a Mosè: Alzato domattina, presentati a

אמֹל אֶל-אַחֲרֵן נָטוּה אֶת-מִטְחָד וַתֵּךְ אֶת-עַפְרָה
הָאָרֶץ וַתִּיחַזֵּק לְבָנָם בְּכָל-אָרֶץ מִצְדִּים: (ט)
וַיַּעֲשֵׂה-כֵן וַיַּטְבַּל אַחֲרֵן אֶת-יְדָיו בְּמִטְחָד וַיַּךְ אֶת-
עַפְרָה הָאָרֶץ וַתִּיחַזֵּק הַבָּנָם כָּאָדָם וּבְבָהָמָה
כָּל-עַפְרָה הָאָרֶץ הַיְהּ בָּנִים בְּכָל-אָרֶץ מִצְרָיָם:
(י) וַיַּעֲשֵׂה-כֵן הַחֲרַטְמִים בְּלֹטִים לְהֹעֵד
אֶת-הַבָּנִים וְלֹא יָכֻלוּ וַתֵּהַזֵּק הַבָּנָם כָּאָדָם
וּבְבָהָמָה: (ט) וַיֹּאמְרוּ הַחֲרַטְמִים אֶל-פְּרֻעָה
אַצְבָּע אֶל-הָיִם הָוּא וַיַּחַזֵּק לְבַ-פְּרֻעָה וְלֹא-
שָׁמַע אֶל-הָיִם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ס (ט) וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הַשְׁכַּם בְּכָלָר וְהַתִּיצְבֶּן
פְּרֻעָה הַנְּהָר יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמְרָת אֶלָּיו כֹּה

קמ"ס למיון סרכיס, תלם נקינס הוא בקנדי טוֹס סס סרכיס (Seniph) (בלטן מנה) (ר'ה'). נכל' כי מתקיימת יצור של מוחניים ונוויס אל מלהר תלם כיס בס כארז טטוֹס צחצ'ה, ובבשס כיסים פלורות על יין ארץ אחר טעוקן מות כבאה, ולפיקך חריגת מילקולם קליינט, בין חמנסס טורי קלאה, וגאות ירוש צהלווה, ומושבוטווי קלווי (pediculus), תומסיות (ענת י'ג') נקלון ר' יוספ' מילרילינכ' ורבנו חס סבּנְס טוֹס סרכיס נקלון (pediculus) ופרטונו סרכיס (pulex) ר' לפאך. ובמלוד (ילקוט י'ג' וויכי ניקיס נקלון, סקענס אנטס כינול אל תרנגולת, וסגדולס כאל הווע; ר' נקל צהלווה (סנדלהין ס'ג') וויהו סקרטוויס אל פרעה מצצע מילאיס טיה הואר ר' הלייזר מילן עלהן צפיד' יכל לדרוח נריס קפואה יוכשוויס. (יג) ותחו היבנים: אס סאיין, כו' שספדרען, יויזה רליה ר' כי סע' ס' בכיניש היכנא כיון סרכיס, תלם וו סס סרכיס, קלעתה קי' כיכריהן,

Faraone; già egli deve uscire (per recarsi) all'acqua: e digli: Dice così il Signore: Lascia ch' il mio popolo vada a prestarmi culto. (17) Chè se tu non lasci andare il mio popolo, ecco ch'io mando contro di te, de' tuoi servi, e del tuo popolo, e nelle tue case, il miscuglio (di belve, o d'insetti); e le case degli Egizi, ed anche la terra su cui stanno, emirannosi del miscuglio. (18) Ed io allora differenzierò il paese di Gòscen, sopra il quale sta il mio popolo, in guisa che ivi non vi sia il miscuglio; affinché tu conosca ch'io, il Signore, sono in mezzo (alle cose) della terra [le sorvegli e governo]. (19) Farò così distinzione dal mio popolo al tuo. Domani avverrà questo prodigo. (20) Il Signore fece così, e venne un grave miscuglio in casa di Faraone, in casa de'suoi servi, ed in tutta la terra d'Egitto. Il paese soffriva guasti, a cagione del miscuglio. (21) Faraone chiamò Mosè ed Aronne, e disse: Andate, fate sacrifici al vostro Dio entro il paese. (22) E Mosè disse: Non conviene far così, perciocchè noi dobbiamo sacrificare al nostro Dio ciò ch'è sacro per gli Egizi. Potremmo

משמעותו של מושג נתלהים (עמ"ה) יתולך כסensus ערוג ויתולכט; וכן "סנס פיררכ זיהוי" ערג זאלריך לטרווג צלילות, ותחרונס יוי ווחצרי פילון ובוג'יס קלנגייס (mosche canine) (mosche canine) Tafani. ואוקלים ווחצרי סירוניום תרנשו ערוג צלן טנרטה. סנס מעין הצעיר באנטן קאנטן (להז'), וכדעתו כוותה נחלורה קורוזה צעניני, כל ויוי זוגיס, זוגיס וויניס סרבס (להז'), וכדעתו כוותה נחלורה קורוזה צעניני, לא יונן לך תננה טקיות ננתיסים ולא יולג מגוור ספתהיס נפניאס. ול"מ מלה כת לי דרכ רץ סכלנה כו אסיה ג'ס מלחת ומפרדע ותאקייס, וכן קומוריס אינכטס עתחאלטס כו אסיה ג'ס מלחת ומפרדע ותאקייס, וכן קומוריס אינכטלוטס כיס ומלוחטס, וכו'נו. (יח) כי אני ה' בקרב הארץ: עליי סוך פה אל סחמאני נתקתוניס ומועל הטבות וסערנות, כו פה על מי הון מלחי זקרני (דניש לע"ה י''), סט ס' נקרענו לך מי (טמות י'') ענן ססאנקה, וסנה הספלהה דין עט לנט עדות על ססאנקה. (ט) ושמרתי פרוזות: ל' פנדלה, וכן יוזפה וסנלה וחילון ופוקון כלם ל' ספלהה וספלהה זו מוס (רכ"ט). ועדת ריו'ן ווימ'ן כי ספלהות כוותה כו אסיה ג'ס זהרא מיליס לה מילחו סקיות ליט' טראול ל' יוקו, ולענמי האינו לאם כלל אטחמי מרן. (כ) בוהה פרעה וביה עברי וובכל ארץ מצרים: מכון רחוי חתנק, והס לאן כן סיס רחוי זילחו כל מיליס גלע' ו'ג'. (כא) זבחו לאלהhim בארץ: ולא תלמו אל סאלדר (רכ"ט), וכטרא מילחו רוש' לגנו טאל פקעה גאנז עכטאו טפי' זו לא נסנק נס, ולא נסנק נס מוכקה מענודתס (כט) כי הוועטה

אמר יהוה שלח עמי ויעברני: (ט) כי אם
איןך משליח אֶת-עמי הננו משליחך
ובעבריך ובעמך ובביתך אֶת-הערב
ומלאו בת מצלים אֶת-הערב ונם האדמה
אשריהם עליה: (ז) ו槐ליתו ביום והוא
אתארץ גשׁן אשר עמי עמד עליה לבלתי
חיות-שם ערב למשען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ: (ש) ושמתי פדת בין עמי
יבין עמד למחר יהיה האת הוה: (ט) ויעש
זהותך פן ויבא ערב בלבד ביתה פרעה ובית
עבדיו וככל הארץ מצלים תשחת הארץ מפני
הערב: (ט) ויקרא פרעה אל-משה ולאהרן
נאמר לך ובחו לאלהיכם בארץ: (כ) ונאמר
משה לא נבון לעשיותך כי תועבת מצלים

(ז) את העורוב: לעת שיפורדים ווותך פלאחים עכניים עיריים קית רעה, וככון כוכנורים.

noi scannare agli occhi degli Egizi ciò ch'è sacro per essi, senza ch'egliano ci lapidino? (23) Dobbiamo interarci nel deserto il cammino di tre giornate; indi faremo sacrifici al Signore nostro Dio, secondo ch'egli ci dirà. (24) E Faraone disse: io vi lascerò andare a far sacrifici al Signore vostro Dio nel deserto, però non andate lontano. (Intanto) pregate per me. (25) E Mosè disse: Ecco io esco d'appo te, e (tosto) pregherò al Signore, ed il miscuglio cesserà da Faraone, da' suoi servi e dal suo popolo, domani. Però non torni Faraone a prendersi giuoco, col non lasciar andare il popolo a far sacrifici al Signore. (26) Mosè, uscito d'appo Faraone, pregò al Signore. (27) Ed il Signore effettuò la parola di Mosè, ed il miscuglio cessò da Faraone, dai suoi servi, e dal suo popolo; non rimase di quelli (animali) pur uno. (28) Ma Faraone ostinò il suo cuore anche questa volta, e non lasciò andare il popolo.

וְלֹא כִּי זָרַת טָבֵב סָוֶה עֲנָקָיו לְעֵן עַמְלִי וְעַמְלִיט טָסָרָה וְקָדְוָתָה, וְשָׁגָדָרִים כְּתָתוּבוּ צָו
לְפָרוֹתָה עַל כַּכְּפָר, וְכֵן קָרְמָרִים מְיוֹרָוּ מְלָגָב לְפָרוֹתָה, תְּקַח כֵּי suab קָשָׁה
וְוָרָה כְּלָעָן יְוָרִי טָסָרָה, וְעַזְןִי לְקָדוֹקִי, סִיעַן 238. חַן נָוָבָח: כֵּוּ סְכָנָק ע' לְמַעַל
ל' ח'. וְלֹא יְסָקְלָנוּנוּ: עַדְין צַיְּוִינְלָטִים כֵּוּ סְעָמָרִים טְוָזִיס מְוִרָנָס הָלָן עַס
הָלָן צַיְּוִינְסָס, מְסִיּוֹ צְלָלִיטִיס כָּל נְגִי עַיר לְחַת לְלָגָט סְוִי הָלָן עַיר
חָרָתָה וְכֵן נְלָמָתָה הָלָן עַס הָלָן, וְסְקָלִיטִיס הָלָן הָלָן הָלָן הָלָן (Satyra 15):

Inter finitimos vetus, atque antiqua simultas,

Immortale odium et nunquam sanabile vulnus

Ardet adhuc. . . . .

Numina vicinorum

Odit uterque locus. . . . .

Sed tempore festo

Alterius populi, capienda occasio cunetis. . .

Saxa inclinati per humum quaesita lacertis

Incipiunt torquere. . . . .

וְפָלָטָהָרָךְ כַּתְבָה כֵּי יְלָךְ עַרְוָס תְּקַעַן צִיסְיָוָה הָלָכִי עַיר וְעַיר צְוִיכִיס הָלָן הָלָן, כֵּי פָלָח יְכָלָן
הָכָא יְוָגָיִים לְסָתְקָצָר גְּקָעָר הָלָיְן וְלְמָרָה צָו, וְסְפִירָה כֵּי צִמְשָׁו הָלָרָע כֵּי נְגִתָּה הָלָן
הָגָה קָחָד צְסִיס נְצָדָד צְעִיר הָקָרָת, וְלְכָא שְׁעִיר סְהָקָרָת הָלָכְלָגִיס צְפָאָן נְגָדִיס צְעִיר
(ב'') סְרָר הָעִירָב: עַיִן לְמַעַלְמָה פְּטוֹק ו' הָהָלָל: עַיִן כְּרָהָת עַיִן אַלְמָנָה ו'.

נוֹבָח לְיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּנַזְבֵּח אֶת-תּוֹעֵבָת
מִצְרָיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יְסַקְלָנוּ: כְּדַרְךָ שְׁלֹשָׁת
יָמִים נָלַךְ בְּמִדְבָּר וּבְהַנּוּ לְיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹינוּ: כְּה וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אָנָבִי
אֲשֶׁלֶת אֶתְכֶם וּבְחַתָּם לְיהוָה אֱלֹהֵיכֶל
בְּמִדְבָּר רַק תְּרַחְקֵל לְלַכְתָּה
הַעֲתִירָה בְּעֵדָיו: כְּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הַנְּגָה אָנָבִי
וַיָּאָמַר מִעְמָךְ וּמִעַתְרָתְךָ אֶל-יְהוָה וְסַר הַעֲרָב
מִפְרָעָה מִעַבְדֵיכְךָ וּמִעַמְּךָ מַחְרֵךְ רַק אֶל-יְהוָה
פְּרֻעָה הַתֵּל לְבָלְתֵי שְׁלֹחָת אֶת-הָעָם לִזְבֹּח
לְיהוָה: כְּה וַיָּצָא מֹשֶׁה מִעַמְּךָ פְּרֻעָה וַיַּעֲתֵר
אֶל-יְהוָה: כְּה וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה בְּדִבְרֵךְ מֹשֶׁה וַיַּסְרֵךְ
הַעֲרָב מִפְרָעָה מִעַבְדֵיכְךָ וּמִעַמְּךָ לֹא נִשְׁאָר
אֶחָד: כְּה וַיַּכְבֵּד פְּרֻעָה אֶת-לִבְבוֹ נִסְמָכָה בְּפֶעַם
הַזֹּאת וְלֹא שְׁלֹחָת אֶת-הָעָם: פ

מִצְרָיִם נָוָבָח: מִחוּר ר' טָוָה (כְּנִיחְוּ רְהַגְעָה) כִּי וְאֵס כַּתְבָה כֵּן נְגָdot ע"ה, מִכְלָל
לְמָרָבָה הָוָה לְאַמְּרִי יְמִינִים, וְכֵן כְּרָהָת דַעַת רְצָחָן, צְמִירָת רְחָצָן, וְעַתִּי נְמִירָת צְבִי
וְרְחוּ, כִּירָצְוּ וְסַחְקִיתוּ תְּוֻבָּס לְמִנְרִיס; וְלֹא כֵּי תְּוֻבָּס כְּשׁוֹ קְדָס וּקְרָבָס, וְכֵן
כְּלָעָן רְחוּי, טְוִינְסָס לְצַרְעָה, טְלָטָסָס לְאַתְּתָמָת צָו, וְקָרְחָי יְיָסָס זְכִינָס
יְוָרִי mab גָּס ethuab וְוּרִים טָסָרָה וְקָדְוָתָה, וְכֵן suab וְסַמְכָס עַכְלָעָן, purificare tubo

IX

(1) Indi il Signore disse a Mosè: Va da Faraone, e digli: Dice così il Signore, Iddio degli Ebrei: Lascia andare il mio popolo a prestarmi culto. (2) Chè se tu ricusi di lasciarli andare, e seguiti a ritenerli; (3) Ecco, la mano del Signore sarà nei tuoi animali [cioè colpirà i tuoi animali], che sono in campagna, nei cavalli, negli asini, nei cammelli, nei buoi, e nel bestiame minuto; (vi sarà cioè) una mortalità grave ol-tremodo. (4) Ed il Signore farà distinzione tra il bestiame degl'Israëli e quello degli Egizi, e nulla perirà di quanto appartiene ai figli d'Israël. (5) Il Signore fissò un tempo, con dire: Domani il Signore effettuerà questa cosa nel paese. (6) Ed il Signore eseguì questa cosa nel giorno seguente, e morirono tutti gli animali degli Egizi, e di quelli degl'Israëli non morì alcuno. (7) Faraone mandò, e trovò che alcuno non era perito degli animali degl'Israëli; e (tuttavia) il cuore di Faraone si ostinò, ed egli non lasciò andare il popolo. (8)

(ג) הינה ויד ה' חוויה: במקת כדרכך ובמקת בכורות סכימה צהן כנילת נסיך
לך נטע מטבח ומכהן אוס מעולט למיין, לך קראות קיוטה ולך דבר לך, לך ייקמו
במקומם לך כ' לבלו (פסה יד. ס' סois קאנת הילך מא יונת צונע יונת יונתים). חוויה:
בצינוכי מחרשת סיה, ומוליכנו סכח, וכל מהרו קפה כלום יתקלח עס וס זכה
כחו טה על טה תכל (ישקוקל' כ'). דרבך בבר מאד: מי' כהלהין מוער כר' רבי
פאלטס (ככים וערוג) גראו סדרך כי זילי האראטס מותפעריס גוזיר וטפלט עס פאלט
על פוק האדא, וכשיות צאלכלן לת סירק קלות ומותות, וכוחו הוועג' כ' כי יוקנס
יערטעל לך ווית, יונכני ערטלל סי רועני מהן מויי קסס, וכו' זקיליס דצלכי רטפאות
פאנטאות; והמי לך הנקיט קיטת טה קלך טבנאי, לך זכתלא טה קלך בקיי יונת
חויאנאן על טולס; זסס רוצי סכינס וגערונג כלום נטפערן נערלן נערלן, פיא
דריך נס, וכוח עבלו חולין, סי פטה כלום ות יונקה שרעלן. (ח) מיט בבעשן:

४

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁה בָּא אֱלֹהִים
וְדַבְּרָת אֲלֵינוּ כַּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי הָעֲבָרִים
שְׁלָחֵת אֶת-עַםִּי וַיַּעֲבֹרֻנִי: כ כי אָסִמְאֵן אֶתְהָ
לְשָׁלָחֵךְ וַיַּעֲדַךְ מִחְזִיק בָּם: ד הָנָה יְדֵי-יְהוָה
יְהוָה בַּמִּקְנֵךְ אֲשֶׁר בְּשָׁלָחֵת בְּפָסוֹסִים בְּחַמְרִים
בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצָאן הַכָּר בְּכָר מָאֵד:
ה וְהַפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה
מִצְרַיִם וְלֹא יָמוֹת מִכְלָלָבָנִי יִשְׂרָאֵל דָבָר:
ה וַיֹּשֶּׁם יְהוָה מוֹעֵד לְאָמֵר מַהְרָה יִعַשׂ יְהוָה
הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ: וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת-הַדָּבָר
הַזֶּה מִמְחֹת וּמִתְכּוּנָה כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִקְנֵה
בָּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאַ-מִתְ אַחֲד: וַיַּשְׁלַח פְּרֻעָה
וְהִנֵּה לְאַ-מִתְ מִמְקָנָה יִשְׂרָאֵל עַד-אַחֲרָה
וַיַּכְבֶּל לְבָב פְּרֻעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-הַעֲמָם: פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים קָדוֹם

Indi il Signore disse a Mosè e ad Aronne: Pigliate pieni i vostri pugni di fuliggine di fornace, e Mosè la sparga per aria in presenza di Faraone. (9) Ed essa diverrà una polvere (che cadrà) su tutto il paese d'Egitto, la quale produrrà sugli uomini, e sugli animali, in tutto il paese d'Egitto, ulcere, pustule, pullulanti. (10) Ed essi pigliarono fa fuliggine di fornace, e presentatisi a Faraone, Mosè la sparse por aria; e (tosto) ulcere, pustule, pullularono negli uomini e negli animali. (11) I maghi non poterono restare davanti a Mosè, a cagione delle ulcere; perocchè le ulcere erano nei maghi ed in tutti gli Egizi. (12) Ma il Signore rese forte [ostinato] il cuore di Faraone, e questi non diede loro ascolto; come il Signore aveva predetto a Mosè. (13) Indi il signore disse a Mosè: Alzato domattina, presentati a Faraone, e digli: Dice così il Signore, Dio degli Ebrei: Lascia andare il mio popolo

לְכֹל מֶלֶא חַפְנִיכֶם פִיה כְבָשׂו וּזְרֻקׂו מֵשָׁה
חַשְׁמִימָה לְעֵינִי פְרָעָה: ט וְהִנֵּה לְאַבְקָה עַל-
כָל-אָרֶץ מִצְרָיִם וְהִנֵּה עַל-הָאָדָם וְעַל-
חַבְתָּמָה לְשָׁחַן פְרָח אֲבִיעָבָעָת בְכָל-אָרֶץ
מִצְרָיִם: ט וַיַּקְרֹב אַתִּפְתִּיחַ הַכְּבָשׂו וַיַּעֲמֹד
לִפְנֵי פְרָעָה וַיַּזְרַק אָתוֹ מֵשָׁה הַשְׁמִימָה וַיַּהַ
שָׁחַן אֲבִיעָבָעָת פְרָח בָּאָדָם וּבְהַמָּה: ט
יְלָא יִכְלֹו הַחֲרַטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֵשָׁה מִפְנֵי
הַשְׁחִין כִּי-הִנֵּה הַשְׁחִין בְחַרְטָמָם וּבְכָל-
מִצְרָיִם: ט וַיַּחַזֵק יְהוָה אֶת-לִבְ פְרָעָה
יְלָא שָׁמַע אֱלֹהִים בָאָשֶׁר דִבֶר יְהוָה אֶל-
מֵשָׁה: ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֵשָׁה הַשְׁכָם
בְפָקָר וְהַתִּצְבֹ לִפְנֵי פְרָעָה וְאָמַרְתָ אֶלְיוֹ
בְהָאָמֵר יְהוָה אֱלֹהִי הָעָבָדִים שָׁלַח אֶת-עַמִּי

“בָּשָׂר” כט מירח מחר דק שיתמperf בדורת, אך מיפוי שמתכו לכתנו לרלה יורה טסוח צויתנperf וטולת געון ולדעתן וככזב; והוא כו ענסנו למרגס *fuliginea*. ווילקו משוה חזשנימה: אף עז יסיה מס' מגדין מלך זעיר לגדות מצלמה יס' קולס סווייט ככפלחות, מען יוזע כי גראן קרל מלך צלאה ה'ת הצעיר שטח ספנולס פאיין, נוביאס ככם, והוא כו שרתת שטח וסדרו אל סכלט וכו וואן צהלה; ווילי נקר צסיין כבבצ'ה נברט, כבבצ'ה נברט, כבבצ'ה דן יתקנק, כי איסיק לסתות כלל חוויר ווילס יס' פדר ווילס קס ואורף.

a prestarmi culto. (14) Imperocchè questa volta io sono per mandarè tutt'i miei flagelli al tuo cuore, e ne' tuoi servi e nel tuo popolo; affinchè tu conosca che non havvi pari a me in tutta la terra. (15) Già a quest' ora avrei stesa la mia mano, e percosso te ed il popolo tuo colla peste, e saresti scomparso dalla terra. (16) Ma egli è perciò che ti lasciai sussistere, ad oggetto (cioè) di farti vedere la mia potenza, e perchè il mio nome venga celebrato per tutta la terra. (17) Tu dunque ti mostri ancora altiero contro il mio popolo, non volendo (cedere di) lasciarli andare? (18) Ecco ch'io domani a quest' ora farò piovere una grandine grave oltremodo, simile alla quale non vi fu in Egitto, dal di che fu fondato sino ad ora. (19) Ora dunque manda e fa ricovrare il tuo bestiame, e quanto hai in campagna. Tutti gli uomini e gli animali, che si troveranno

ויעבדני: (ז) כי בפעם הזאת אני שליח
את-בל-מנפה, אל-לבך ובעבריך ובעמך
בעבור תדע כי אין לך בכל-הארץ;
ב) עתה שלחת אתי לך ואך אותה ואת-
עמדך ברابر ותבחר מזיהארץ: (ט) ואולם
בעבור זאת העמדתיך בעבור הארץ את-
כחו ולמען ספר שמי בכל-הארץ: שבע
עודך מסתו לבעל בעמי לבלתי שלחים:
ח) חנני ממיטר בעית מהר ברד כבר מאד
אשר לא-הייה כמוהו במצרים למן-היום
הוסרה ועד-עתה: (ט) ועתה שליח העוז את-
מקנך ואת כל-אשר לך בשירה כל-האלים
והבחמה אשר-ימצא בשירה ולא יאסף

in campagna, e non si saranno ritirati in casa, saranno colpiti dalla grandine, e morranno. (20) Chi fra i servi di Faraone temette della parola del Signore, fece fuggire [cioè ritirò prontamente] i propri servi ed animali nelle case. (21) Chi poi non pose mente alla parola del Signore, abbandonò i propri servi ed animali in campagna. (22) Ed il Signore disse a Mosè: Stendi il tuo braccio verso il cielo, e sia grandine in tutto il paese d'Egitto, sugli uomini, sugli animali, e su tutta l'erba del campo, nella terra d'Egitto. (23) E Mosè stese la sua verga verso il cielo, ed il Signore mandò tuoni e grandine, e fuoco scorreva verso la terra; il Signore cioè fece piovere gragnuola sul paese d'Egitto. (24) Era grandine, ed un fuoco appreso in sè stesso [cioè da nulla alimentato] era in mezzo alla grandine; la quale era grave oltremodo, pari alla quale non vi fu in tutta la terra d'Egitto, da quando è divenuto un paese abitato. (25) La gragnuola uccise in tutto il paese d'Egitto

כORTHOS צלול כוונעה סמי-אורט שלב לעצדי פרעה שאותו מילנו ומענו דברי מה, כי כן כתוב בירית לחת דנבר ס' מעבדי מלחמה כניס וגוי, אך אלה שמהנים לנו ידעו וושׁו וווערעה; ה' ס' חצונת רוחן צלמי ויפקטה, ונס דברי ר' (ז' נקצתת צלמה ד' ק' ז').
שאנו בוחרים כפירות ע' ר' היינס מפתקים, וויהר אלט טיפה פלאורה יהונת השם מרים.
וזוין ימקך כתוב כי סמסוק טוס יהינו דברי ר', אבל יומא כי לאחנין לך את שרבעים
כינת מרענאנ' שעתה כלהם טהוועז מותן. ווינו יהוואר טהון כלען זוס יהודרא יהו
גענה, כי אונהייר להס סכמי יונישער כתעת יקר גרד כד' וילך ער לאי סיס כמושא
חוין ספק כי עבדי ברעה טהוועיס לשערין, להס סיון ווועריעס זיט מוחן דבדרי מוסס זען
וישורקרים לאסס את עקיבאס וויה עבדיקאס קאנטה דלי איזיסרס וווע על זא, וא' זילענ'
שי' קומ' וווענד' כרענה פוןס (ווס' הוועס אומירן לא' ב' ז').
טרום
זיעו כי חזדא ווורייט) סקדיס וויאר פראעמ' פראזות זילך לאכטעל צמתקה זיין סמכתה
טהורין, כי לך הנ' יהוואר להלן זאנטס סמכתה מחק וויל כויס וויאונס לכל' גודר ס' זאנטס
טהורוכת וויהר וויל פויס, כדי זאנטס פאנט זין בירית לחת דנבר ס' ווועטל' וויה, למגען
זאנטס גלוין עראלט ספערט זאה, ונס מאוררים צאנפערו סאמולווערט זאוי נאנטה פאיל
וינטערו כי בירית לחת דנבר ס', וויקדו וויאנדו נימולו זיין אכדרה. (בב) נטחה את זיך:
זיעוועך (ר' ג' ג'). (בג) וויהלך אש ארץ'ה: זרכיס וווע זאי (fulmina), וכונקה
זישטעל זר, וכווייטו ולזונס חאנל מילון (טפלט ג' ט'), וויאנטש תאנטן זו חאנטן, וו
זישטעל זר, וויהלך אש מתקלהות: וכן זייחוקול (ה' ז') ענץ-היל וווע אומלקיון.

הַבְּרִיתָה וַיַּרְדֵּן עַל־תְּמִסְבֵּת הַכֹּרֶד וּמְתוּ: כ הַיְרָא
אֲתִידְבָּר יְהוָה מַעֲבָדֵי פָּרָעָה הַנִּיסְתָּר אֶת־
עֲבָדָיו וְאֲתִימָנָהוּ אֶל־הַבְּתִים: כ וְאֲשֶׁר
לֹא־שָׁם לְבּוֹ אֶל־דְּבָרِ יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֲתִעֲבָדָיו
יְאַתִּימָנָהוּ בְּשָׂדָה: פ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְתַתָּ אֲתִידְלָן עַל־הַשְׁמִים
יְהִי בְּגָד בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־
הַבְּהָמָה וְעַל כָּל־עַשְׂבֵי הַשְׂדָה בְּאָרֶץ מִצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲתִימְטָהוּ עַל־הַשְׁמִים וַיְהִי
נָתַן קְלָת וּבְرִד וַתַּהַלְךְ אָשָׁר אֶרְצָה וַיִּמְטֵר
יְהוָה בְּרִד עַל־אָרֶץ מִצְרָיִם: כ וַיְהִי בְּרִד
אָשָׁר מִתְלַקְּחָת בְּתוֹךְ הַכֹּרֶד כִּבְדֵן מְאֹר אֲשֶׁר
לֹא־יְהִי כִּמְהוּ בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם מִאָוֶן הִיְתָה
לְגֹוי: כ וַיַּקְרֵב הַכֹּרֶד בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם אֶת

שי מודרתו עת, צנין ספטייל, ועכינוי חמיינט ליהוקס כהאר, וכן יונצ'ני קגניס שטיזו (צ'שייס ג'ה), שטיזו צני נמיין (רומיין) ו'ה'. וכוכב דזר זר סומ' ציתן עטס למלומה ליך ג'ל'ין קיילס, והס קו כל שמאליס ריליס ה'ת דזר ס' קו כלס נזוליס, והס צ'ג'ן ג'ל'ין קיילס, והס קו כל שמאליס ריליס ה'ת דזר ס' קו כלס נזוליס, והס צ'ג'ן ר'צ'גן צ'י עיקיר רמנס קיס לאפקה ייגל סהדרה, ולמ' לאחמייט סאלס וטאכמאה על קע' רה' קטוטהס דורך לאפאלס יון כהארה. ותלוייה יוסף ירכ' חייז' צ'י למ' קיס להפער אמתמאט האטוטהס כויהת צכל הר' ווירטס, ווילקר פאכדר קיס עטה' נך' נויס שוקרת, ודוחהה

quanto vi era in campagna, uomini ed animali; essa percosse eziandio tutta l'erba dei campi, e tutti gli alberi dei campi spezzò. (26) Soltanto nel paese di Gòscen, dov'erano i figli d'Israël, non vi fu gragnuola. (27) Faraone, mandati a chiamare Mosè ed Aronne, disse loro: Ho peccato, (lo vedo) finalmente. Il Signore è quegli che ha ragione, ed io ed il mio popolo siamo i colpevoli. (28) Pregate al Signore, e cessino i tuoni di Dio e la grandine; ed io vi lascerò andare, nè sarete più oltre trattenuti. (29) E Mosè gli disse: Quand'io sarò uscito della città, stenderò le palme verso il Signore, (e tosto) i tuoni cesseranno, e la grandine non sarà più; in guisa che tu conosca ch'ella è del Signore la terra. (30) Tu però e i servi tuoi, so che tuttavia non temerete di Dio Signore. (31) Frattanto il lino e l'orzo furono percossi; perocchè l'orzo era quasi maturo, ed il lino era in gambo. (32) Il frumento poi e la spelta non furono percossi, poichè sono (più) tardivi.

13. (cap. קלאנ'ר). מאז הרוחה לנוו': עיין בס"ע מה' כט' ס"מ ע' 174. (כו) החטאתי הרפעם: אף קטל נפנס קוזחת יתר מזער מעוויס, תלג פירוט סכונס כו' זמת הטענש עבש מעוויז וצער חזאי, וטענש למזר רוחה לאפי קקטחתי. ואני עמי הררשעים: נס נפנס קטליה, כי פרעוש מתקלה כתיען ערפס, ואוואר לאלנו נפנס נסני טראילן וכוי, וארס לא ציו רעטיעס סי' יאנטאליס לפסטי קומטו ייסקאנית, וכוס לא ציוןמו לא דצ'ר, לך מיד ספכינויו עבו וויאו (לא וואס פראען) גלו ארי ממסיס וכוי. והוכנה רליהו כי ספילות עטס כל קלטן גל עבזו מוש אנטה שוטן בראס והוות לא עטנ מוחון וק' נס כלו כיס יכל נטעל גורוינו או למתוק חותן. (כח) ורב: פעל מגנוג וויסטוק לעתה, וכוכוכו וסיסה די, כלטור יעזות. (כט) צצאיית את העיר: אלוי לא כי קיזר נזיר תלג צדקה, ולפיקיך כלו צליין פרעוש ללקת לקרויה למשה ווילאגרון, על כן מהר כלהתי לסת שאניר (וועס' ריר יאנק פלהרדן), כי אין כיס דרכס לאטנטכל נדרר מחר עליו יתפליג, ע' ז' ועתה יאנק לא' נאכץ חצאותו. (ל) כי טרם חזרויאן: עדין לא מירוחן, ע' ר' זין, וארכ'גע' כטב כי ר' זין פירט טרס כו' לא, התיויל טונז סופר כו' כי יהונס צדיטה סתאורת (זיניזר קדר לספר איזוות) קאם ספירוא זאה לא ל' זין כי לאס לא' יוסה קאנזדק סטפראלי. (לא) גובל: מי' גוניע, ווועל נאנקדו נפרחים calix אין דעת נין', וככיהם רליהו מרגנצע עוגדים גרטנורו זפירא (ספרס פ' ז' ווועס') גאנעלס צלאל נאלה, כל אספארה הוונס צתקה פיעט קוודס אנטמק, לבנן דעתה ר' פרקון (גביען, מרכז צלאל סוניא לאלה), וכן דעתה כי יונגה לא' יאנדט

בְּלֹא שֶׁ בָּשָׂר מַאֲרָם וַעֲדֵ-בָּהָמָה וְאֵת כָּל-
עַשְׂבַּח הַשְּׁרָה הַכְּנָה הַבָּרֶד וְאֵת-כָּל-עַזִּין הַשְּׁרָה
שְׁבָרֶה: כ) רַק בָּאָרֶץ פְּשָׁן אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הִיְהָ בָּרֶד: כ) וַיַּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיִּקְרָא לִמְשָׁה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים חִטְאָתִי הַפָּעָם יְהוָה
הַצְּדִיק וְאַנְּיִ וְעַמִּי הַרְשָׁעִים: כ) הַעֲתִירוּ אֶל-
יְהוָה וְלֹבֶב מִהִתְּקַלֵּת אֱלֹהִים וּבָרֶד וְאַשְׁלִיחָה
אַתֶּם וְלֹא תִסְפּוּן לְעַמְּדָה: כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
מִשְׁתָּחַוו בְּצֹאתִי אֶת-הַעִיר אֲפָרֵשׁ אֶת-כָּפֵי אֶל-
יְהוָה הַקְלִוִת יְחִילּוּן וְהַבָּרֶל לֹא יְהִי-עֹד
לְמַעַן תַּרְעֵ כִּי לִיהְוָה הָאָרֶץ: ٦) וְאַתָּה
יַעֲבֹר יְדֵעָתִי בִּי טָרֵם תִּירְאֹוּ מִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים: ٦) וְהַפְּשַׁתָּה וְהַשְּׁעָרָה נִפְתָּה כִּי
הַשְּׁעָרָה אֶלְבִּיב וְהַפְּשַׁתָּה גְּבָעָל: ٦) וְקַחְתָּה
וְהַכְּסָמָת לֹא נְכוּ כִּי אֲפִילָת הַנָּהָה: מִפְטָר

מפורט רכ' ס' ל' מאייא, כתף נחיקות צענימה ומינס מיניכס לאלהן צדרכ' שאר כמו
ה' צלנו, וכמו כןו, וגם מפרק נגד כתנאים ומן מתקחת צדך טבר, צהן
בנאר סיס ד' מתקחת, ומפרק ג' ב' לפרק ג' מ' כתנאים ומינס סימן זולקת מיליס Nat. quæst. lib. II. Cap. 49.) וסמכנקה (Lib. II. Cap. 49.)

לו וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִעֵם פְּרָעָה אֶת־הַעֲיר וַיַּפְרַשׁ
כְּפָיו אֶל־יְהוָה וַיַּחֲדַל לוּ תְּקָלֹת וַהֲבָרֶד וַמַּטָּר
לְאַנְפָּה אֶרְצָה: לו וַיַּרְאָה פְּרָעָה כִּי־חָרֵל
הַמַּטָּר וַהֲבָרֶד וַיהֲקָלָת וַיַּסַּף לְחַטָּא וַיַּכְבַּד
לְבָבוֹ הָוָא וַעֲבָרְיוֹ: לה וַיַּחַזֵּק לְבָבָ פְּרָעָה וְלֹא
שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂرָאֵל בְּאָשָׁר דִּבֶּר יְהוָה
בִּיד־מֹשֶׁה:

(33) Mosè uscì dappresso a Faraone al di fuori della città, e stese le sue palme verso il Signore; e (tosto) cessarono i tuoni e la grandine, e pioggia non colò a terra. (34) E Faraone, visto ch'era cessata la pioggia, e la grandine e i tuoni, seguitò a peccare, e rese ostinato il proprio cuore, egli, come pure i suoi servi. (35) Fattosi forte il cuore di Faraone, egli non lasciò andare i figli d'Israele, come il Signore aveva predetto per mezzo di Mosè.

בן קרייט זספראיאט סטערצעיסס כ"ג. (לו) לא נחרך: עניין יאנק ויריתת סטאקס (ויש
כשו נסכך) כשו עד צפוך מיס מליכס (ט"ז כ"ה י'), וכוכוום כל' ירד קפלו עטן, כי
המנס עס סנדא טיס ג"כ עטן, כשו מסאום חמור קאפר זא כי דלן סימטה.